

ZPRAVODAJ

města Hranic a lázní Teplíc n. B.

Hranický motiv

ROČNÍK XXIV.

KVĚTEN 1982

PROGRAM MÁJOVÝCH OSLAV

1. května 9.00 hodin	SVÁTEK PRÁCE manifestace pracujících
-------------------------	--

2. května 9.45 hodin	SLAVNOSTNÍ VOJENSKÁ PŘÍSAHA na náměstí Kl. Gottwalda
-------------------------	--

7. května 16.00 hodin	POKLÁDÁNÍ VĚNCŮ K PAMÁTNÍKU DRUŽBY na počest 37. výročí osvobození Sovětskou armádou
--------------------------	--

7. května 20.00 hodin	LAMPIÓNOVÝ PRŮVOD MĚSTEM ukončený promítáním filmů pro děti v Letním kině v Hranicích
--------------------------	---

18. května 19.30 hodin	KONCERT UMĚLCŮ Z JAPONSKA v sále LŠU v Hranicích
---------------------------	--

29. května 14.00 hodin	OSLAVA MEZINÁRODNÍHO DNE DĚTÍ v Parku kultury
---------------------------	---

6. června 14.00 hodin	ZLATÁ PÍŠTALKA soutěž v sále OB-Drahotuše
--------------------------	---

6. května 14.00 hodin	MÍROVÁ SLAVNOST v Letním kině
--------------------------	---

OSVOBOZENÍ MĚSTA HRANIC

Po osvobození Ostravy 38. armáda generálplukovníka K. S. Moskalenka začala pronásledovat nepřítele přes Klímkovice a podél trati Ostrava — Hranice k Fulneku a Novému Jičínu, 1. gardová armáda generálplukovníka A. A. Grečka došla 5. května k Příboru.

38. armáda svedla ještě 6. května prudký boj o Odry a Suchdol nad Odrou. 7. května bojovaly hlavní síly 38. armády o Bělouh, Jindřichov a Hranice, 1. gardová armáda osvobodila 6. května Příbor, Nový Jičín, současně 18. armáda obsadila Valašské Meziříčí, Bystřici pod Hostýnem a Holešov.

Foto archiv

7. května osvobodila Sovětská armáda Běloušín, Jindřichov, Porubu, Hustopeče nad Bečvou, Milotice nad Bečvou, Špičky, Černotín.

V Hranicích se od počátku května přivalil německých oddílů, které ustupovaly, značně zvýšil. 1. května, když se rozšířila zpráva o povstání v Přerově, byly hranické ulice ještě plny povozů a zbraní německé armády.

Ve dnech od 4. do 6. května se ústup německé armády vystupňoval. Po hlavních silnicích od Běloušína a od Černotína ve dne v noci projížděly nepřetržitě řady koňských povozů, automobilů všeho druhu, mezi nimi tanky, transportéry a děla. Němečtí důstojníci udržovali kázeň ve svých řadách terorem, jak to ukazuje poprava, která se odehrála u hranického soudu. Do jeho věznice bylo počátkem května převezeno jedenáct německých vojáků, odsouzených patrně pro pokus o dezerci k trestu smrti. Po třídním pobytu 5. května 1945 ráno odvezla německá eskorta sedm uvězněných vojáků neznámo kam. Zbývající čtyři byli vyvedeni do rohu soudního dvora a u zdi zastřeleni.

V neděli 6. května dorazilo na nádraží Hranice město maďarské tzv. Sprengkommando. Byl to destruktční oddíl, který měl za úkol při ústupu ničit železniční zařízení. Ve stanici Hranice město stačili ještě zničit výhybky a semaforey. Také na hlavním nádraží mělo dojít k podobné destrukci. Maďarští vojáci od destrukce upustili, když jim čeští zaměstnanci dali k dispozici posunovací stroj, aby včas mohli uprchnout. Celé zařízení nádraží a viadukty zůstaly tak neporušené.

7. května byl poslední den fašistické okupantské nadvlády v Hranicích. Přesto, že v hlášeních rozhlasových stanic byly zachyceny zprávy, že se očekává každou chvíli podpis bezpodmínečné kapitulace Německa, zbytky fašistických armád dávaly ještě obyvatelům Hranic plně pocítit svou nadvládu a způsobily největší hmotné škody za celou dobu druhé světové války. Už v noci na 7. května vážně narušili zásobování města vodou, když do hlavní studny vodovodu nalili na dvě stě litrů oleje, zničili ve vodárně náhradní elektromotor a poškodili naftový motor.

Revoluční národní výbor, jehož podstatnou složku tvořili příslušníci KSČ a odbojoví pracovníci, se po útěku německého vládního komisaře a okresního hejtmána ujal správy města a zajišťoval pomocí českého četnictva, městské policie, požárníků a dobrovolníků pořádek. Brzy ráno toho dne byly podle pokynů revolučního národního výboru obsazeny stráží opuštěné budovy bývalé vojenské akademie a další vojenské objekty.

Německá děla se snažila zpomalit sovětský postup z prostoru od Slaviče. Nejtvrdší odpor však kladli příslušníci divize SS — Galizien, kteří měli v zákopech u obce Ústí a na Zbrašově za úkol krýt ústup německých jednotek z prostoru od Hranic až po Přerov.

Až k večeru 7. května se sovětsí vojáci probili za těžkých bojů do části vsi Ústí a na druhý konec vesnice směrem k Hranicím se dostali až po půlnoci. Ve 12.25 hodin za silného výbuchu se vznesl do výše sloup prachu a kamení a krásný betonový most přes Bečvu byl v troskách. Němečtí vojáci vyhodili do povětří i mosty v Komenského ulici.

Už 7. května večer zahlédla naše hlídka z radniční věže první sovětský tank, který se blížil od Hluzova ke Kostelíčku. Několika statečným občanům se podařilo zachránit před zničením most přes Ludinu u jídelny Litovel a další most na nynější třídě Československé armády u závodu Karnola. Jiní už v noci začali rozebírat dřevěné zátarasy v ulicích, aby uvolnili cestu sovětským vojákům. Jedním z prvních příslušníků Sovětské armády, který 8. května v ranních hodinách vstoupil do Hranic, byl tehdy nadporučík Vladimír Jefimovič Gricenko, náčelník průzkumu 31. horské střelecké brigády. Když Sovětská armáda dosáhla Běloušína, měl pozorovatelnu ve stodole u cesty do obce, odstřelovanou německými kulomety z lesíku u Hranic.

8. května ráno vyslal průzkumníka na kole směrem k cihelně. Když se delší dobu nevracel, jel sám na motocyklu a našel ho na Jelením kopci zabitého v minovém poli. Na motocyklu nebylo možno mezi minami pokračovat v cestě, proto nadporučík Gricenko na průzkumníkově kole s cívkou telefonního kabelu sjel k cihelně a dále k prvnímu domku u silnice, kde se setkal s prvními hranickými občany, kteří mu ukázali vstup do města a obětavě pomáhali odstranit dřevěnou bariéru u gymnázia. S průzkumnou rotou, z níž zbylo jen 18 vojáků, pokračoval pak nadporučík Gricenko směrem na Lipník n. B. Další sovětské oddíly pak v rychlém sledu procházely od Běloušína ulicemi města, byly vítány a pozdravovány obyvatelstvem, které vystoupilo z úkrytů. Zanedlouho bylo všude plno praporů, na náměstí pod ozdobným balkónem radnice vyhrávala dechová hudba za řízení Rudolfa Klivara. Další sovětské oddíly přijížděly od Černotína přes lázně Teplice n. B. Jeden oddíl sovětských vojáků se přemístil přes Bečvu po pontonovém mostě, který sovětsí ženisté pro tento účel v dopoledních hodinách 8. května postavili a brzy nato zase rozebrali. Téhož dne byly osvobozeny i Velká, Teplice nad Bečvou, Drahotuše a všechny další obce v okolí.

Hranice osvobodily 31. a 32. střelecká brigáda 126. lehkého horského střeleckého sboru 38. armády generálplukovníka K. S. Moskalenka.

Současně osvobozoval město i 127. lehký horský střelecký sbor, který byl součástí 1. gardové armády generálplukovníka A. A. Grečka.

126. lehkému horskému střeleckému sboru velel generálmajor V. M. Solovjev, v čele 127. lehkého horského střeleckého sboru byl generálmajor G. A. Žukov. V rámci 38. armády postupovala i 1. československá samostatná tanková brigáda.

K všeobecnému pocitu radosti ze znovunabyté svobody a k výrazu vděčnosti osvoboditelům se připojily bolestné vzpomínky na hranické občany, kteří položili životy v boji proti fašismu nebo zahynuli v koncentračních táborech. Současně se obyvatelé Hranic začali hned na výzvu revolučního okresního národního výboru starat o odstranění škod způsobených válkou. 8. květen se tak stal počátkem nového života pro všechny občany Hranic a okolí.

Podle podkladů L. Novotného zpracovala
I. Helclová

KAPITOLKY O HRANICÍCH A JEJICH PÁNECH V 15.—16. STOLETÍ

Ondřej Hrab

HRANICE — RENESANČNÍ MĚSTO

S představou renesančního města je obvykle spojována Florencie, nikoli Hranice. K výstavným florentským palácům, k nádherným zahradám, k hrdým věžím signorie a měšťanských domů, mají Hranice velice daleko. Jejich tvář formovalo 18. a 19. století, jejich dominantou je barokní kostel na náměstí a rozsáhlá budova akademie, vojenské školy staré rakousko-uherské monarchie. Renesanční stavební památky jsou tak nepatrné a tak skryté, že ujdou o pozornému oku návštěvníka: portál radnice, arkády zámku zazděné při pozdější přestavbě, několik štukových stropů a zbytky portálů měšťanských domů, které byly v pozdější době většinou poškozeny nebo zničeny (poslední dokonce v roce 1965). V nedaleké Olomouci vzbuzují renesanční stavby pozornost turistů i odborníků, ale v Hranicích mnoho nezůstalo, a co zůstalo, postupně mizí.

Renesance však nebyla jen stavební sloh. Ti, kdo ve Florencii a jiných italských městech stavěli nebo dávali stavět paláce, kdo objednávali nebo tvořili obrazy a sochy v novém stylu a kdo se domnívali, že překračují období temného středověku a barbarského gotického slohu a obnovují opět slunnou dobu antiky, mysleli jinak a žili jinak než lidé v předchozím století. Mírou věcí jim nebyl bůh, ale člověk, a nejvyšší hodnotou poznávající a tvořivá lidská individualita.

Měl však tento způsob myšlení a tento životní styl, nazývaný renesančním humanismem, možnost uplatnit se v našich zemích? Školský výklad dějepisu nám vřem vstřípil představu, že naše dějiny byly v těchto stoletích naplněny náboženskými zápasy mezi katolickou církví a husity či jinými pozdějšími nábožensko-reformátorskými skupinami. Tuto představu vytvořila naše historická věda v minulém století a sama jí podlehlá natolik, že všechny ostatní otázky zůstaly jen na okraji pozornosti. Tak je možné, že mnohé závažné prameny pro toto období leží dodnes v archívech nevydány a nevytěženy.

To platí i pro dějiny Hranic v tomto období. Zájem dějepisců poutala k sobě především činnost Českých bratří, jejímž vrcholem i pádem bylo velké povstání proti Habsburkům v období třicetileté války. Tím byl zastíněn hospodářský rozkvět města na přelomu 15. a 16. století a všechny sociální a politické změny, které jej provázely.

Závažným mezníkem v dějinách Hranic byl rok 1491, kdy se město definitivně zprostilo nadvlády církevních institucí — kláštera Hradiska u Olomouce, jemuž patřilo od svého založení, a dostalo se do rukou světských majitelů. Už po dlouhou dobu předtím klášter město sám nespravoval. Propůjčoval je i s okolními vesnicemi různým světským pánům jako zástavu za peníze, které schudlému a zadluženému klášteru půjčovali. Ale přitom si klášter udržel vrchní moc nad městem, která se realizovala v tom, že dostával z města a panství ročně 80 hřiven. Držitel měl zástavu obvykle jen do konce svého života a byl vázán tím, že k větším úpravám a změnám potřeboval svolení kláštera. Zástava proto velmi často měnila své držitele. Teprve poslední z nich, Vilém z Pernštejna, který ji držel od roku 1475, dosáhl královského svolení k tomu, aby mohl město a panství Hranice od kláštera odkoupit a nechat je zapsat do městských desek jako rodový statek Pernštejnů. I v tom se ukazuje změněná situace — dříve se církev vždy bránila zcizování církevních statků a zmenšování pozemkového majetku církevních institucí.

S Pernštejnny vstoupila do Hranic renesance. V tomto období, na konci 15. a na začátku 16. století, se dostal tento rod spolu s dalšími moravskými šlechtickými rody, jako byli páni z Boskovic, z Kunštátu, Žerotinové a další, do popředí politického dění v českém státě. Představitelé oněch rodů prastarého původu získali v převratných dobách na začátku 15. století bohatství a politickou moc, zároveň však také rozhled po evropském dění a kontakt s myšlenkovými proudy, které se šířily z italského centra renesance Evropou.

Původní sídla Pernštejnů stejně jako pánů z Boskovic a Kunštátu byla ve staré kulturní oblasti na sever od Brna. Tam je dodnes připomínají jejich rodové hrady. Erb rodu pánů z Pernštejna, kteří se před vybudováním hradu ve 13. století nazývali z Mediova, byla zubří hlava s kruhem protaženým chrípím. Najdeme jej na vstupní bráně hradu Helfštýna i na portále hranické radnice. Podle erbovní pověsti, kterou uvádí Bartoloměj Paprocký z Hlohov, přemohl předek toho rodu v moravských lesích řádícího zubra a za houžev protaženou chrípím ho dovedl na knížecí hrad. Za to dostal od knížete ony lesy a do znaku zubří hlavu. Erbovní pověsti jsou ovšem většinou pozdními smyšlenkami. Znak zubří hlavy má analogie na severu a severovýchodě střední Evropy. V severním Polsku a na Litvě k němu patřilo 30 rodů a byl podle kruhu v chrípí zubra nazýván wieniawa nebo pierścień.

Ve druhé polovině 15. století začali Pernštejny ke svým rodovým državám na západní Moravě skupovat další statky. Vilém z Pernštejna soustředil ohromný komplex statků v Čechách a na Moravě a jeho syn Jan, zvaný Bohatý, jej dále rozšířil. V době vřeholu své moci měl v rukou téměř celé Pobečví od Přerova po Meziříčí, dále panství prostějovské, plumlovské a tovačovské, v Čechách Hlubokou a Kunětickou horu s Pardubicemi, byl hrabětem kladským a poručníkem nezletilého knížete těšínského a tím správcem celého těšínského knížectví.

Tak velká koncentrace majetku a moci v rukou jednoho pána nebyla obvyčejně příliš ke prospěchu jeho poddaným. Byli vydáni zvlášť úředníkům, která byla často krutější než zvlá pánova, a byli dvojnásobně odírání, protože pán chtěl peníze na své válečné podniky a purkrabí či jiný úředník se chtěl také službou obohatit, aby si mohl koupit vlastní statky. Pro šlechtice ve středověku také nebylo důstojné, aby se sám zabýval způsobem hospodaření na svých statcích. Renesance tento postoj změnila. Skutečný renesanční velmož, a tak můžeme Viléma i Jana z Pernštejna právem nazývat, hleděl dosáhnout zvýšení výnosů svého majetku, ale ne větším útliskem a vydíráním poddaných, nýbrž tím, že pro ně vytvářel takové podmínky, aby mohli více a lépe vyrábět. Čel k tomu i potřebné znalosti. Nebylo sice dosud zjištěno, že by Vilém z Pernštejna dal svým synům univerzitní vzdělání (zmínky v literatuře o Ja-

nových studiích v Lipsku se zakládají na omylu), ale o vzdělání Jana z Pernštejna v hospodářských otázkách není pochyb. Osobně kontroloval hospodářské výkazy svých úředníků a dokonce i účty těšínského knížectví za mladého knížete, kterému dal za manželku svou dceru Marii. Když kterýsi úředník odpustil (zřejmě za úplatu) roční plat těšínskému vinopalníkovi a kněžna Marie se divila, odkud to tatínek ví a cítila se dotčena jeho kontrolou, psal jí Jan z Pernštejna: "... což se toho platu odpuštění tomu vinopalníkovi dotýče, píšeš mi, abych ti oznámil, kdo jest mi tu zprávu dal. Však sem napsal, že sem toho v počtu těšínském našel... A protož byt se pak i časem co nelíbilo přijímej to ode mne jako od otce, neb toho z jiné příčiny nečiním než z lásky."

Své úředníky vybírali Pernštejnové z nižší šlechty a zavazovali si je přátelskými vztahy. Vilém z Pernštejna psal na konci svého života Přemkovi Prusinovskému, který vystoupil z jeho služeb, ovlivněn tehdy se šířícím názorem, že rytíři nemají sloužit pánům, jen samému králi (bylo to v roce 1521, kdy v Německu dozrávalo velké rytířské povstání Franze von Sickingen): „Pak tomu já se nic neprotivím ani co Tobě za zlé mám... A v pravdě pravím, že každého radši mám za dobrého přítele, kterýž mi jest dobrovolně sloužil a upřímně, nežli za služebníka, kterýž mne svým pánem jmenuje. Však já to znám, že sme všickni služebníci krále jeho milosti a poddaní.“ S mnohými svými bývalými služebníky si nadále dopisoval jako s přáteli. Po svých úředních Pernštejnovi chtěli, aby byli zprostředkovateli ve vztahu mezi pánem a jeho poddanými a aby přitom dbali zájmů obou stran.

Pernštejnovi si uvědomovali, že prosperita jejich velké državy závisí na prosperitě jejich měst a vesnic. Tato závislost nebyla mnohemu feudálnímu pánovi jasná. Pernštejnovi si zvláště hleděli rozvoje svých měst. Usilovali o rozvoj výroby a obchodu ve městech dvojím způsobem: udělováním výsad a svobod a zároveň zaváděním pevných řádů. Tyto dvě cesty jsou jen zdánlivě protikladné, jak se ukazuje na příkladu Hranic.

Hraničtí měšťané dostali od Jana z Pernštejna hned v prvním roce jeho vlády právo svobodného poručenství, to jest právo prodat nebo odkázat majetek komukoliv bez svolení vrchnosti. Brzy nato byly zrušeny poslední robotní povinnosti měšťanů — obecní robota při opravách stavu na řece Bečvě a při setí a sklizni na kněžské roli. Tyto práce měly být nadále placeny penězi obecních důchodů. Jan z Pernštejna také postoupil městu panský mlýn za roční poplatek, dále strouhu a valchu. Veškerý výnos z těchto objektů připadl městu.

Avšak zároveň s těmito výsadami dal městu roku 1522 přehledně a jednoznačně sepsaný řád Zřízení města Hranic. V první části tohoto zřízení stanovil práva a povinnosti městské rady. Druhá obsáhla část byla věnována protipožárním opatřením (kontrola komínů, opravy střech, povinnost užívat kryté lampy a ne otevřené světlo apod.), což mělo nesmírnou důležitost v době, kdy prosperita města byla často na dlouhou dobu zničena požáry. Dále zřízení určuje práva a povinnosti pravovárečných měšťanů při vaření a šenkování piva (kvalitu sladu a její kontrolu, vybavení potřebnými nádobami a nářadím, dobu kvašení a skladování piva atd.), a tzv. pořádky v šenkování vína v měšťanských domech, z něhož plynuly měšťanům značné zisky. Zřízení stanovilo i povinnosti pekařů a způsob určování velikosti prodáváných chlebů podle cen obilí v tom kterém roce. Povolovalo dovoz podomácku vyráběného chleba z vesnic, když by městští pekaři nestačili zásobit trh, tak aby nikdy nenastal ve městě nedostatek chleba. Velmi pečlivě, jako ve všech svých městech, se zabýval Jan z Pernštejna zásobováním masem. Chudí lidé si stěžovali, že jim řezníci nechťejí prodávat maso za peníz nebo dva. Jan z Pernštejna přikázal, že musejí sekat i za peníz a že musí vykládat k prodeji vždy nejméně půlku dobytčete, aby si kupující mohli vybrat a nebyli nuceni brát maso jaké jim dají. V té době se totiž maso lišilo

cenou jen podle druhu (hovězí z dovážených volů, které bylo nejdražší, hovězí domácí a vepřové), nikoliv podle kvality prodáváného kusu masa (tento způsob prodeje masa trval povětšinou až do 19. století). Hranické řády pro řezníky mají svou obdobu v příkazech Jana z Pernštejna pardubickým měšťanům, kterým vlastním nákladem vybudoval masné krámy a pak se viděl nucen přikazovat přísná opatření hygienická, pravidelné čištění krámů, „poněvadž já sem na ty masné krámy v Pardubicích znamenitý náklad učinil“ a chci, „aby lidí cizích při tom nákladu šetrnosti a čistotě raději pochvala byla, nežli jaké oškli. vení nebo pomluva“.

Hranické městské radě bylo zřízením uloženo kontrolovat čtvrtletně dodržování všech ustanovení a trestat provinilé. Zdá se však, že pán sám čas od času kontroloval stav investic, odpovědnost úředníků i městských rad.

Byla tato opatření shora přínosem pro město Hranice a jeho měšťany? Z hranických měšťanů se tím nestali svobodní a hrdí občané městské republiky, jaké v té době vzkvétaly v Itálii. Nedostali se ani na úroveň měšťanů královských měst na Moravě, kteří alespoň kolektivně jako městský stav spolurozhodovali o osudu státu. Ale jejich pán jim dal z vlastní vůle a ve svém vlastním zájmu psané zřízení, které by bylo možno mazvat ústavou nebo základním zákonem města. A toto psané zřízení bylo zákonem platným pro obě strany. Městská rada i ostatní měšťané se jeho přijetím zavazovali, že se jim budou řídit a nebudou je překračovat a pán města se zavazoval, že se nebude svévolně rušit a zasahovat do práv města a pravomocí, které dal městské radě. I to znamenalo mnoho, ovšem jen tehdy, jestliže se k takovému závazku rozhodl rozumný a obezřetný vládce a jestliže svoje rozhodnutí zase nezvratil. Nepochybně to upevnilo sebevědomí hranických měšťanů, což se pak ukázalo za dalších majitelů, jejichž postup vůči poddaným byl zcela protikladný přístupu perňštejnskému.

Pernštejnovi skutečně brali svůj vztah k poddaným jako oboplnou vzájemnou službu. Svě závazky vůči nim pokládali za nezrušitelné. To platilo nejen v závazcích vůči měštům, ale ke každému, sebe ubožejšímu poddanému. Ve zbytcích, které se zachovaly z rozsáhlé perňštejnské korespondence, zůstal uchován komplex dopisů, jež odeslal Vilém z Pernštejna z Hranic mezi 25. říjnem 1521 a 13. lednem 1522, těsně před svou smrtí. Z těchto 25 dopisů je 5 určeno různým šlechticům, proti nimž se Vilém z Pernštejna zastává 'svých' poddaných nebo sluhů: chudáka, kterému pan Dobeš Černoohorský pobral ovce, svého poddaného, uvězněného panem Podstackým, pomocníka svého kuchaře, který byl požadován zpět jako uprchlý poddaný, ač byl propuštěn k řemeslu. Ve všech těchto dopisech zaznívá společný tón. Panu Podstackému píše: „Pak bych mu neřekl jednak tři neděle, že jej vyjednám, aby se na bezpečil, jistě bych Tě o to nestaral. Ale zapomněl sem s Tebou mluvit, a merad bych lhářem byl, merci bohatému, ale ani chudému... Pošli já k vám úředníka některý den, aby to srovnáno bylo.“ A o kuchaři, kterému dal záruku ochrany až do svatého Jiří, píše: „Než můj milý kněže, kýj je mi čert do chlapa? Ale pokudž sem já mu glejt dal, ten já mu zachovám.“ A panu Černoohorskému: „Jaká je to věc, tak chudému človíčkovi pobrati a snís. ti ty ovce!“

K dodržování zákonů, glejtů a závazků, které Pernštejnovi dali svým poddaným, je nikdo nenutil. Král v té době neměl ani možnost ani zájem zasahovat do vztahů mezi pány a jejich poddanými. Nenutil je nikdo než jejich vlastní rozhled po světovém dění — viděli, že je v jejich zájmu zlepšovat vztahy k poddaným a ne zotřívovat je, jak se to dělo v Německu, kde pak v roce 1524 vypukla krvavá selská válka. Ale z perňštejnské korespondence je zřetelná i jiná věc: Vilém z Pernštejna respektoval osobnost svého poddaného natolik, že mu stálo zato psát o jeho věci i vícekrát jiným šlechticům. Tady už nepůsobila pouze obava z možných konfliktů. Je to výraz nového způsobu myšlení, renesančního humanismu.

CHRÁNĚNÉ STROMY NA HRANICKU

DRAHOTUŠE

- Dvě lípy malolisté** — *Tilia cordata* Mill., u kříže u Husova sboru, věk: 80 let, výška: 18 a 19 m, obvod v 1,3 m: 250 a 215 cm
- Lípa malolistá** — *Tilia cordata* Mill., před farou, věk: 90 let, výška 19 m, obvod v 1,3 m: 225 cm
- Pět líp malolistých** — *Tilia cordata* Mill., Nábřežní ulice, věk: 80 let, výška: 20 m obvod v 1,3 m: 180—210 cm
- Lípa malolistá** — *Tilia cordata* Mill., Nábřežní ulice, věk: 90 let, výška: 19 m, obvod v 1,3 m: 235 cm
- Dvě lípy malolisté** — *Tilia cordata* Mill., u kříže, cca 100 m od státní silnice, věk: 100 let, výška 19 m, obvod v 1,3 m: 255 cm
- Lípa malolistá** — *Tilia cordata* Mill. u potoka, cca 10 m od státní silnice, věk: 80 let, výška: 19 m, obvod v 1,3 m: 275 cm
- Lípa malolistá** — *Tilia cordata* Mill., — u kříže u cesty na Rybáře, věk: 110 let, výška: 16 m, obvod v 1,3 m: 275 cm

LHOTKA

- Lípa malolistá** — *Tilia cordata* Mill., — u kříže před vesnicí u silnice z Velké, věk: 160 let, výška 13 m, obvod v 1,3 m: 295 cm
- Lípa velkolistá** — *Tilia platyphylla* Scop. — zadní okraj vesnice, na mezi, věk: 140 let, výška 27 m, obvod v 1,3: 240 cm
- Lípa velkolistá** — *Tilia platyphylla* Scop., — západní okraj vesnice, na hranici soukromého pozemku, věk: 120 let, výška: 14 m, obvod v 1,3 m: 195 cm
- Tři lípy malolisté** — *Tilia cordata* Mill., západní okraj vesnice, věk: 100 let, výška 19 m, obvod v 1,3 m: 130—205 cm
- Lípa malolistá** — *Tilia cordata* Mill., západní okraj vesnice, u výběhu, věk: 100 let, výška: 23 m, obvod v 1,3 m: 175 cm
- Lípa malolistá + jasan stepilý** — *Tilia cordata* Mill. + *Fraxinus excelsior* L., — proti zahradě domu č. 7, věk: 110 let, výška: 20 m, obvod v 1,3 m: 195 a 190 cm
- Tři javory kleny** — *Acer pseudoplatanum* L., proti zahradě domu č. 7, věk: 90 let, výška: 17 m, obvod v 1,3 m: 125—160 cm
- Lípa malolistá** — *Tilia cordata* Mill., — proti zahradě domu č. 7, věk: 90 let, výška: 15 m, obvod v 1,3 m: 170 cm
- Dvě lípy malolisté** — *Tilia cordata* Mill., u křižovatky cest, u potůčku, věk: 70 let, výška: 15 m, obvod v 1,3 m: 120 a 110 cm
- Tři lípy malolisté** — *Tilia cordata* Mill., ve skupině 6 lip u rohu zahrady domu č. 7, věk: 90 let, výška: 20 m, obvod v 1,3 m: 120—195 cm
- Tři lípy malolisté** — *Tilia cordata* Mill., ve skupině 6 lip u rohu zahrady domu č. 7, věk: 90 let, výška: 20 m, obvod v 1,3 m: 125—200 cm
- Dvě lípy malolisté** — *Tilia cordata* Mill., za zahradou domu č. 7, věk: 80 let, výška: 21 m, obvod v 1,3 m: 140 a 135 cm

- Lípa malolistá** — *Tilia cordata* Mill., vpravo od domu č. 10, věk: 70 let, výška: 13 m, obvod v 1,3 m: 145 cm
- Jasan ztepilý** — *Fraxinus excelsior* D. — za domem č. 6, věk: 120 let, výška: 21 m, obvod v 1,3 m: 275 cm
- Lípa malolistá** — *Tilia cordata* Mill. — u potoka proti domu č. 4, věk: 80 let, výška: 19 m, obvod v 1,3 m: 190 cm
- Modřín evropský** — *Larix europaeus* L. proti domu č. 3, věk: 60 let, výška: 20 m, obvod v 1,3 m: 115 cm
- Lípa malolistá** — *Tilia cordata* Mill. — u potoka, 50 m od prvního mostku, věk: 110 let, výška: 23 m, obvod v 1,3 m: 210 cm
- Lípa malolistá** — *Tilia cordata* Mill., — u potoka, 80 m od prvního mostku, věk: 50 let, výška: 15 m, obvod v 1,3 m: 120 cm
- Trnovník akát** — *Robinia pseudoacacia* L. — u silnice, 80 m od prvního mostu věk: 80 let, výška: 16 m, obvod v 1,3 m: 170 cm

DRAHOTUŠSKÝ DIVADELNÍ SOUBOR V JKP

V rámci akcí „Kultura školám“, které pořádá jednotný klub pracujících, vystoupil dne 22. března také divadelní soubor z Osvětové besedy v Drahotuších.

Drahotušský divadelní soubor má bohatou tradici. Letos oslaví již 119 let své existence. První zmínka o divadelních ochotnících je z roku 1863. Divadelní spolek se nazýval Přemysl a měl 44 členů. Režisérem byl Čeněk Marák, učitel a funkcionář Sokola. Rok 1920 je poválečným nástupem do divadelní práce sokolských ochotníků, kteří po odchodu Čeňka Maráka dali divadelnictví nový směr. Hrají se hry pro děti, operety a činohry, ovšem bez jakéhokoliv hlubšího cíle. Proto v roce 1942 navrhuje Cyrila Bláha založení divadelního souboru s názvem „Tyl“, s jasným dramaturgickým cílem. Pod vedením Cyrila Bláhy nastává rozkvět divadelní činnosti v Drahotuších.

27. října 1945 ohlašuje divadelní jednota „Tyl“ slavnostní zahajovací představení F. F. Šamberka „Josef Kajetán Tyl“ na scéně Leo Němečka. Mezi aktivní a obětavé ochotnické pracovníky patřili dále J. Černý, G. Řehák, L. Rušil, A. Štastný, V. Hons, a další. Velmi známé se stávají rovněž divadelní festivity Pobečví. Divadelní soubor „Tyl“ také navštívilo několik profesionálních herců jako například J. Budínová, J. Vojta, K. Vaňková aj.

Dětem se představil ve hře Františka Hrubína „Kráska a zvíře“. Tato hra měla premiéru 13. března 1982 v Drahotuších.

„Kráska a zvíře“ je lidová pohádka se zpěvy, jejímž hlavním námětem je zobrazit hloubku lidské lásky. Gábinka a Málinka, představitelky negativních lidských vlastností dojdou v závěru spravedlivé odplaty a nejsilnější lidský cit — láska — láme všechny překážky a vítězí.

Zvíře, které zpočátku krvelačnou šelmou, podléhá také kráse a nakonec je zasaženo lidskou láskou. Narůstající cit mezi Kráskou a Zvířetem mění nejen duši, ale i tvář Zvířete. Záznak přeměny zvířete v lidskou bytost dokončí velká síla lásky Krásky.

Za režie Ludmily Kučmerčíkové účinkovali v hlavních rolích pohádky — Kráska (Hana Hrazdilová), Zvíře (Stanislav Purgert), Gábinka (Eva Pírková), Málinka (Miluše Troušilová), kupec (Ladislav Dohnal) a ostatní členové drahotušského divadelního souboru. Hudbu upravil Jan Dokoupil.

Všichni členové drahotušského divadelního souboru si zaslouží díky za svůj herecký výkon.

Z ČINNOSTI MĚSTSKÉHO DOMU PIONÝRŮ A MLÁDEŽE

Městský dům pionýrů a mládeže byl otevřen u příležitosti 15. výročí založení pionýrské organizace dne 22. dubna 1964. Záhy po zahájení své činnosti se stal střediskem zájmové činnosti dětí a mládeže města a jeho okolí. Organizoval akce pro pionýry ve městě a od roku 1970 zabezpečoval činnost průměrně 30 zájmových kroužků. Od roku 1975, kdy byla ve městě zřízena Městská rada PO SSM, převzal funkci metodického centra pro okrsek Hranice, který je v současné době tvořen 11 pionýrskými skupinami.

V tomto školním roce vyvíjí pravidelnou zájmovou činnost 38 zájmových kroužků. Na oddělení společenských věd a estetiky, vedeném soudružkou Hanou Poislovou, pracují tyto zájmové útvary: klub mezinárodního přátelství, klub filatelistů, klub přátel hudby, dramatický klub, kroužek dovedných rukou, 2 dívčí kluby a 2 výtvarné kroužky.

V devíti kroužcích tohoto oddělení pracuje celkem 199 dětí. Vynikajících výsledků v činnosti dosahuje zejména klub mezinárodního přátelství zaměřený na systematické prohlubování internacionální výchovy pod vedením zkušené vedoucí soudružky učitelky Jaroslavy Menyhardové, dramatický klub, jehož vedoucí soudružka profesorka Jiřina Pitronová pravidelně nacvičuje divadelní vystoupení, a klub filatelistů, který vede soudruh Alois Jakubec. Na oddělení tělovýchovy a přírodovědy, které řídí soudružka Kateřina Škapová, pracuje 16 zájmových útvarů, které sdružují ke své činnosti celkem 289 dětí. Jde o tyto kroužky: klub přírodovědců, myslivecký kroužek, kroužek mladých ochránců přírody, kroužek mladých přírodovědců, 3 rybářské kroužky, kroužek košíkové, 2 útvary házené, kroužek tenisu, 4 atletické zájmové útvary a jeden kroužek jezzgymnastiky. Oddělení techniky, turistiky a branné výchovy řízené soudružkou L. Průškovou organizuje činnost 13 zájmových útvarů, v nichž pracuje celkem 201 dětí. Jedná se o tyto kroužky: miadí přátel ČSLA, 2 turistické kroužky, 3 útvary leteckých modelářů, střelecký kroužek, rychlostní kanoistika, dopravní kroužek, 2 radiokluby, fotoklub a technik. Z těchto kroužků vynikají v oblasti reprezentace zejména tyto: radiokluby pod vedením soudruha Pavla Frýdka a soudruha Viléma Horáčka, fotoklub, který vede soudruh Pavel Skřifčec, letečtí modeláři soudruhů Antona Pivarče a Dušana Michalčáka, a střelecký kroužek pod vedením nadšedného odborníka soudruha Antonína Pajdly.

Při organizování příležitostné zájmové činnosti je kladen důraz na náležitou motivaci všech pořádaných akcí a na zapojení co největšího počtu dětí a mládeže. Ve školním roce 1980–81 bylo uspořádáno 53 akcí s celkovou účastí 3193 dětí a mládeže. K tradičním úspěšným akcím našeho domu pionýrů a mládeže patří: lyžařská škola, přírodovědné procházky a exkurze, besedy s rozmanitým zaměřením spojené s promítáním filmů, okrsková kola tělovýchovných a branných soutěží, akce k významným výročím, turistické výlety, proškolení turistického aktivu a pionýrských pracovníků.

Městský dům pionýrů a mládeže v Hranicích se také věnuje systematickému rozvoji různých forem letní činnosti. Má v dlouhodobém pronájmu táborovou základnu na Boňkově, kde pravidelně organizuje stálé letní tábory. V roce 1981 se zde uskutečnily 2 turnusy stálého tábora a zrekreovalo se 77 dětí. Atletického soustředění v Mohelnici se zúčastnilo 16 dětí a instruktorských soustředění na Prostřední Bečvě celkem 18 instruktorů PO SSM. Pro rok 1982 plánuje MěstDPM opět dva turnusy stálého letního tábora na Boňkově, jehož se zúčastní 96 dětí, tři třídní instruktorská soustředění a 1 odborné soustředění rychlostní kanoistiky. Vzhledem k tomu, že se letos podařilo obnovit styky se sovětskými pionýry, plánuje MěstDPM uskutečnit v roce 1982 ve spolupráci s II. základní školou v Hranicích výměnné pobyty sovětských pionýrů, které se staly pro zařízení tradičními.

Fotografie J. Hradila

Úspěšnost organizované činnosti výrazně ovlivňuje dobrá spolupráce MěstDPM se školami okrsku, patronátními podniky a složkami Národní fronty, které propůjčováním prostor pomáhají řešit materiální problémy činnosti zájmových útvarů zařízení a které odborně pomáhají při pořádání náročnějších zájmových příležitostných akcí. V rozvíjení této spolupráce spatřuje MěstDPM záruku dalšího prohlubování zájmové činnosti a zefektivňování veškeré výchovně vzdělávací činnosti.

J. Krhovják,
ředitel MěstDPM

VZORNÁ ZO ČSČK

Základní organizace Československého svazu červeného kříže Hranice-Sever v čele s aktivním výborem plní dobře nejen úkoly, které jsou jí ukládány vyššími orgány ČSČK, ale uplatňuje i netradiční formy práce. Členové této ZO překračují své závazky téměř na všech úsecích své činnosti při odpracování brigádnických hodin na úseku zdravotnickém, nebo při jarním a podzimním úklidu, nebo na brigádách v zemědělství. Vysoce překračují své závazky ve sběru druhotných surovin a léčivých bylin. Pořádají zájezdy pro starší členy, dobře pracuje signalizační skupina, obětavé jsou dobrovolné pečovatelky, které každoročně odpracují stovky hodin bez nároků na jakoukoliv odměnu.

Do práce v ČSČK se výboru podařilo zapojit i mladé dívky a hochy, kteří vytvořili dorostovou skupinu ČK a jako pionýrští vedoucí provádějí zdravotnickou osvětu ve svých oddílech.

Nejen za tuto práci, ale za daleko širší oblast činnosti, byla ZO ČSČK Hranice-Sever za rok 1980 a 1981 vyznamenána OV ČSČK titulem „Vzorná organizace ČSČK“. Za rok 1981 byla odměněna vyznamenáním nejvyšším. Dne 10. března 1982 při příležitosti oslav MDŽ převzala předsedkyně ZO s. Ludmila Číhalová v Praze na slavnostním setkání představitelky nejlepších ZO ČSČK z rukou nejvyšších představitelů federálního a českého ústředního výboru ČSČK diplom „Nejlepší ZO ČSČK v roce XVI. sjezdu KSČ“.

ZO Hranice-Sever si tohoto vyznamenání velmi váží a je si vědoma toho, že je to i velký závazek k další poctivé práci.
L. Č.

ZEMŘELÍ OBČANÉ HRANIC A INTEGROVANÝCH ČÁSTÍ V MĚSÍCI BŘEZNU 1982

Pavla Pardubová, Sklenný kopec 1651, nar. 29. 4. 1904
Františka Daňová, Sovětské armády 1339, nar. 28. 2. 1920
Aloisie Matušková, Drahotuše, Záchalupčiči 264, nar. 2. 6. 1902
Jan Havlík, Drahotuše, Rybářská 369, nar. 13. 7. 1917
Božena Hradilová, Fierlingerova 1261, nar. 26. 11. 1908
Vlasta Vinklerová, Hromůvka 1520, nar. 6. 1. 1934
Miroslav Machač, Čechova 134, nar. 29. 7. 1905
Josef Pánek, Polní 1190, nar. 4. 3. 1906
Jiřina Špačková, Struhlovsko 1215, nar. 14. 2. 1933
František Honyš, Kramolišova 1071, nar. 7. 7. 1912
Marie Slováčková, Hřbitovní 669, nar. 29. 5. 1915

ČEST A VĚČNÁ PAMĚŤ VŠEM ZEMŘELÝM SPOLUOBČANŮM!

ODZNAK ZDATNOSTI

V dubnovém čísle Kulturního zpravodaje města Hranic byli čtenáři seznámeni se soutěží měst Sm kraje v plnění podmínek OZ na dálku i s vlastními podmínkami OZ.

Pro zabezpečení možnosti plnění podmínek OZ hlavně dospělými občany našeho města bylo při TJ Sigma Hranice, oddělení atletiky, ustaveno středisko plnění Odznaku zdatnosti. Toto středisko počínaje pondělím 3. května 1982 každé druhé a čtvrté pondělí v měsíci vždy od 17—19 hodin od května do září je připraveno zajistit plnění podmínek i poskytnout podrobnější informace o Odznaku zdatnosti všem zájemcům. Středisko je připraveno zajistit zájemcům hodnocení atletické části OZ a při příznivém počasí i zajistit plavání, které je jednou z disciplín OZ, na místním koupališti.

Aktivisté střediska plnění OZ věří, že vyhlášená soutěž měst Sm kraje podníť občany našeho města k masovému plnění OZ, a že občané využijí nabízené možnosti prověřit si svou tělesnou zdatnost.

Oldřich Lukeš,
tajemník odd. atletiky TJ Sigma Hranice

PROGRAMY JKP

Čtvrtek 6. května Akce v systému Kultura školám
sál JKP MAGIC — REVUE
8.15 a 10.00

Úterý 18. května Koncert Kruhu přátel hudby
sál LŠU MOMOKO NISHINO — klavír
19.30 HOZUMI MURATA — housle
Na programu díla J. S. Bacha, J. Martinona, L. v. Beethovena,
F. Chopina, A. N. Skrjabin.

Středa 12. května JÁ + TY
sál JKP VEČER S PSYCHOLOGEM
18.00 zvláště pro snoubence.
Povídání o lásce, přátelství, manželství — ale také hudba
a tanec pro mládež.

Středa 26. května Koncert KPH pod záštitou České hudební společnosti a Kul-
sál LŠU turního střediska NDR v Praze.
19.30 KLAVÍRNÍ RECITÁL DIETERA BRAUERA — NDR
Na programu: současná německá tvorba, L. Janáček, J. Haydn,
F. M. Bartholdi.

termín dodatečně ODOBOJOVÉ HNUTÍ NA HRANICKU
jugoklub Beseda s účastníkem doplněná filmem a prohlídkou síně
18.30 tradic.

KRUH PŘÁTEL HUDBY INFORMUJE

Letošní programová sezóna Kruhu přátel hudby v Hranicích je opravdu velmi úspěšná. V měsíci květnu pokračuje v započatém IV. abonentním cyklu dvěma koncertními večery, na kterých se našemu publiku představí zahraniční umělci. Členové KPH jsou již dříve informováni, že se jedná o koncertní vystoupení mladých japonských umělců, studujících na Akademii múzických umění v Praze. Bude to pianistka MOMOKO NISHINO a houslista HOZUMI MURATA. Přednesou program sestavený z děl J. S. Bacha, J. Martinona, L. v. Beethovena, F. Chopina a A. N. Skrjabin. Koncert se uskuteční dne 18. května 1982 v sále LŠU.

V dalším květnovém týdnu se seznámí členové KPH a další milovníci vážné hudby s výraznou osobností hudebního života Německé demokratické republiky. Dne 26. května 1982 uvede KPH v Hranicích pod záštitou České hudební společnosti a Kulturního střediska NDR v Praze KLAVÍRNÍ RECITÁL DIETERA BRAUERA. Jde o špičkového hudebního interpreta NDR, který působí jako profesor na MUSIK HOCHSCHULE HEINZ HEISLER v Berlíně. V první části svého recitálu přednese současnou německou tvorbu, v druhé části program z děl L. Janáčka, J. Haydna a F. M. Bartholdyho. Koncert je zařazen do cyklu KPH jako prémiový a propagační.

ŽIVOTNÍ JUBILEA OBČANŮ NAŠEHO MĚSTA V KVĚTNU 1982

- 75 let:** Ferdinand Rypárek, Hromůvka 1519
Karel Mroček, Fierlingerova 1261
Jan Tomečka, Hvězdoslavova 34
Věra Srámková, Poděbradova 1275
Julie Tajslerová, nám. Osvobození 61
Ludmila Moučková, Teplice 43
- 80 let:** Anežka Sládečková, Mostní 428
Marie Bouzková, Hromůvka 1520
Josef Los, 28. října 124
Jan Krutílek, Jungmannova 6
Bohumil Gadas, Teplice 9
Marie Menšíková, Olšovec 10
Anna Voldánová, Valšovice 24
- 85 let:** Jaroslav Tempír, Jaselská 1277
Mariana Lachová, 14. října 41
Marie Zakopčanová, Čsl. armády 186
Anna Losertová, Drahotuše, Hranická 71
Antonie Vilímková, Středolesí 30
- 90 let a více:** Marie Šturzová, El. Krásnohorské 1152 — 92 let

SPORTOVNÍ AKCE V MĚSÍCI KVĚTNU:

Datum	Název akce	Pořadatel	Místo	Kategorie
2. 5. 16.30 hod.	Mistrovské utkání v kopané Sigma—S. Slavonín	TJ Sigma oddíl kopané	hřiště TJ Sigma	muži B — I.B třída
8. 5. 17.00 hod.	Mistrovské utkání v kopané Sigma—Karviná 1. máj	TJ Sigma oddíl kopané	hřiště TJ Sigma	muži A — divize
8. 5. 15.00 hod.	Mistrovské utkání v kopané Sigma—MEZ Frenštát	TJ Sigma oddíl kopané	hřiště TJ Sigma	dorost A — I.A třída
12. 5. 19. 5.	Školní kolo SHM	ZvŠI	ZvŠI	žáci
15. 5.	Velká cena osvobození Hranic (střelba)	MěstV Svaz-armu	Hranice	mládež
do 15. 5.	Nábor dětí 9—11 let (tenis)	TJ Slovan Teplice	kurty Teplice	žáci
15. 5. 17.00 hod.	Mistrovské utkání v kopané Sigma—S. Opatovice	TJ Sigma oddíl kopané	hřiště TJ Sigma	muži B — I.B třída
15. a 22. 5.	Krajský přebor minikár	MěstV Svaz-armu	Hranice	žáci
19. 5.	Běh do lázeňských schodů	MěstV SSM	Teplice	15—45 let
19. a 20. 5.	OP v atletice na dráze	TJ Sigma OV ČSTV	stadion TJ Sigma	vše
22. 5. 15.00 hod.	Mistrovské utkání v kopané Sigma—S. H. Bečva	TJ Sigma oddíl kopané	hřiště TJ Sigma	dorost A — I.A třída
22. 5. 17.00 hod.	Mistrovské utkání v kopané Sigma—T. Poštorná	TJ Sigma oddíl kopané	hřiště TJ Sigma	muži A — divize

Datum	Název akce	Pořadatel	Místo	Kategorie
27. 5.	Okr. finále Odznaku zdatnosti	OV ČSTV TJ Sigma	stadión TJ Sigma	žáci
29. 5.	Okresní atletické soutěže ZRTV	OV ČSTV TJ Sigma	stadión TJ Sigma	vše
29. 5. 17.00 hod.	Mistrovské utkání v kopané Sigma—S. Domaželice	TJ Sigma oddíl kopané	hřiště TJ Sigma	muži B — I.B třída
29. a 30. 5.	Okresní pohár v tenisu	TJ Slovan Teplice	kurty Teplice	dorost
31. 5.	Okresní kolo poháru Čsl. rozhlasu	TJ Sigma OV ČSTV MěstDPM	stadión TJ Sigma	žáci

—★—

PROGRAMY KIN

KINO SVĚT

4.—6. 5.	ABBA VE FILMU Švédský film. Cestou slávy a úspěchu se skupinou Abba. Film je mládeži přístupný.
5. a 6. 5. v 17.00 hodin	OGARJOVOVA ULICE Č. 6 Sovětský film. Dramatické pronásledování zloděje a dvojnásobného vraha. Film je mládeži přístupný.
7.—10. 5.	VÍKEND BEZ RODIČŮ Český film o dvou mladých lidech, kteří se rozhodli pro život podle svých představ. Film je mládeži nepřístupný.
11.—13. 5.	NEVĚRA Maďarský film. Dramatické střetnutí manželské a otcovské lásky. Film je mládeži nepřístupný.

14.—20. 5.	Týden úspěšných starších českých filmů.
14. května	LÁSKY JEDNĚ PLAVOVLÁSKY Filmová komedie s Hanou Brejchovou v hlavní roli. Film je mládeži nepřístupný.
15. května	ELIXÍRY DĚBLA Podle mystického románu E. T. A. Hoffmana. Film je mládeži nepřístupný.
16. května	LUK KRÁLOVNY DOROTKY Příběhy o lásce a šejdířství s J. Brejchovou. Film je mládeži nepřístupný.
17. května	SMRT STOPAŘEK Kriminální drama podle skutečné události. Mládeži do 18 let nepřístupno.
18. května	HRA O JABLKO Komedie, zaujatá proti mužům. Mládeži do 18 let nepřístupno.
19. května	SVĚTÁCI Skorohudební komedie o neztracené iluzi. Mládeži nepřístupno.
20. května	DÍVKA NA KOŠTĚTI Bláznivá komedie o mladičké čarodějnici. Mládeži přístupno.
21.—24. 5.	MARATÓNEC Americký dobrodružný film. Film je mládeži nepřístupný.
25.—26. 5.	DNES PŘIŠEL NOVÝ KLUK Český film. Příručka mravů pro naivní, bláznivou, nezkrtnou dospívající mládež. Film je mládeži přístupný.
27. května Pro členy KPSF	NEMÁTE ANI ZDÁNÍ O citovém poblouznění, které ještě není pravou láskou. Sovětský film.
28.—31. 6.	POZOR, VIZITA Český film. Veselý i vážný příběh posledního světoběžníka. Film je mládeži nepřístupný.

1. 6.—3. 6. ŘIDIČ
Anglický film. Dobrodružný příběh o chladnokrevném muži za volantem. Film je mládeži nepřístupný.

Začátky představení jsou do 20. května v 17 a v 19.30 hodin. Od 20. května hrajeme v kině Svět jen v 18 hodin.

Představení pro děti — každou sobotu

1. 5. A ZNOVU JEN POČKEJ ZAJÍCI
15.00 hodin Sovětský film o věčném zápase zajíce a vlka.

8. 5. PRINC A VEČERNICE
15.00 hodin Česká filmová pohádka.

15. 5. NICKY
15.00 hodin Barevný film NDR.

22. 5. KOČIČÍ PRINC
16.00 hodin Český film. Jak jeden kluk a holka šli do pohádky.

29. 5. OSADA HAVĚRANŮ
16.00 hodin Český filmový příběh z pravěku.

Představení pro mládež — každou neděli

2. 5. ČTYŘI SLUHOVÉ A ČTYŘI MUŠKETÝŘI
14.30 hodin Parafráze na román A. Dumase.

9. 5. DIVOKÝ KONÍK RIN
14.30 hodin Český film podle stejnojmenné knihy národního umělce B. Říhy.

16. 5. PUDR A BENZIN
14.30 hodin Starší česká veselohra s J. Voskovcem a J. Werichem v hlavních rolích.

23. 5. NEŘÍKEJ MI MAJORE
15.30 hodin Český film. Detektivní pátrání po záhadném muži se sedmi holuby.

30. 5. PRÁZDNINY PRO PSA
15.30 Český film... hlavně, že se nikomu nic nestalo.

Filmová představení pro školní družiny — každou středu

5. 5. Muž přes palubu.

12. 5. Klaun Ferdinand a zvířátka.

19. 5. Veronika znovu přichází.

26. 5. Kocour v botách na cestě kolem světa.

2. 6. Jen počkej, zajíci.

LETNÍ KINO

21.—24. 5. HAZARDNÍ HRA
Vzrušující příběh z amerických dálnic. Film je mládeži nepřístupný.

25.—27. 5. MATEJI, PROČ TĚ HOLKY NECHTĚJÍ
Česká filmová komedie o trampotách nesmělého panice. Film je mládeži nepřístupný.

28.—31. 5. DOTEK MEDŮZY
Anglický film. Dramatický příběh muže, který dokázal nemožné. Film je mládeži nepřístupný.

1.—3. 6. MZDA STRACHU
Film USA. Dramatické dobrodružství čtyř řidičů. Film je mládeži nepřístupný.

Začátky představení jsou po setmění, tj. asi ve 20.30 hodin. Za nepříznivého počasí hrajeme program Letního kina v kině Svět. Ve čtvrtek 27. května hrajeme v Letním kině za každého počasí.

[Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

[Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

Zpravodaj města Hranic a lázní Teplic n. B. vydává jednotný klub pracujících
v Hranicích. Tisknou Moravské tiskařské závody, n. p., Olomouc, závod 11.

Cena 2,— Kčs